

تشکر از جبهه دوم خرداد!

حسن کربلایی

رد قطعنامه «نقض حقوق بشر در ایران» از سوی اکثریت اعضای کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل یکی از شگفتی های عجیب ۲۰ سال اخیر است. آمریکا از این رویکرد کمیسیون ابراز نگرانی کرده است! کاپیتورن هم با تاثر از رای یاد شده گفته ماموریت گزارشگر ویژه ایران پایان یافته است. بدون شک این دستاوردی بزرگ است اما باید دید چه کسانی در این پیروزی سهم داشته اند و از آنها تقدیر کردند. واقعیت این است طی چند سال اخیر از هنگام طلوع پدیده دوم خرداد اتفاقاتی افتاده است که مظلومیت ۲۰ ساله ایران برای کمیسیون حقوق بشر مکشوف شده است. چه بسا کشورهای که قبلاً رای به محکومیت ایران می دادند امروز متوجه شده اند که چه اشتباه بزرگی کرده اند. اما آن اتفاقات چه بوده است.

از شاخصهای نقض حقوق بشر تحدید آزادی بیان و قلم، قتل، شکنجه است در بررسی کشورهای رای دهنده مکشوف شده است:

۱- یک عده ای در ایران هستند شبها از رادیو آمریکا و اسرائیل و انگلیس علیه سیاستهای نظام حرف می زنند روزها همان مطالب را در روزنامه ها مکتوب می کنند این عده در کمال آزادی زندگی خودشان رامی کنند فحش هم به نظام می دهند کسی متعرض آنها نیست!

۲- یک عده دیگر مرتکب جرایم بزرگ در نقض حقوق عمومی و خصوصی شده اند اما به جای زندان در هتل «اوین» زندگی می کنند و گاهی هم اجازه دارند از هتل بیرون بیایند تا تفریح کنند.

مثلاً یکی از شخصیت های این چنینی در مرخصی عید در یزد تصادف کرده بود. چند نفر دیگر با آنکه زندانی هستند اما بیشتر بین بیرون از زندان و زندان در رفت و آمد هستند و گاهی مقالات تند و تیزی در روزنامه ها، جالبتر اینکه در برخی روزنامه های دولتی علیه باورهای مردمی - می نویسند و اصلاً روزنامه ها با آنها مصاحبه می کنند عکسهای ویژه با فیگورهای آرتیستی چاپ می کنند.

۳- نمونه دیگر که آنها را شگفت زده کرده، اینکه یک تروریست فراری در لندن مقاله ای می نویسد و به قرآن و احکام الهی اهانت می کند و آن را می فرستد در یک روزنامه داخلی چاپ می کند. مسوولین روزنامه از آن مقاله دفاع می کنند در اثر اعتراضات سراسری مردم در کشور قوه قضاییه مجبور می شود آنها را محاکمه کند، متهمین با یک رای ضعیف محکوم و بلافاصله آزاد می شوند روزنامه آنها تعطیل می شود و به جایش دو روزنامه در می آورند.

۴- رای دهندگان به «رد نقض حقوق بشر در ایران» یک دفعه متوجه می شوند در پایتخت های بزرگترین دموکراسیهای جهان حداکثر ۳ تا ۴ روزنامه سراسری وجود دارد اما در ایران و در پایتخت آن حداقل ۲۰ روزنامه وجود دارد. نکته جالب برای آنها این بود که دیدند مثلاً یک حزب چند تا روزنامه دارد بعد دیدند اصلاً این روزنامه ها علی رغم ادعای تکثرویه وحدت می روند و یک صدادر چند بلندگو با فرکانسهای متفاوت پخش می کنند.

۵- چند نفر از شهروندان جمهوری اسلامی توسط عده ای خودسر کشته شدند یک اعتراض سراسری در همه جا مشاهده شد قاتلین را گرفتند و بازجویی کردند متأسفانه در بازجویی ها تخلفاتی صورت گرفت یک دفعه همه دلسوزی برای مقتولین را رها کردند و آنچنان برای آمر و مامور دلسوزی کردند که اصلاً اصل شناخت قتلها از بین رفت الان همه دنبال این هستند که چرا این شکنجه ها! بوده است.

۶- نکته جالب دیگر برای رای دهندگان این بود که دیدند در مجلس یک عده ای طرح می برند و می گویند کسانی که مخالف نظام و انقلاب هستند بروند مطبوعات کار کنند قلم بزنند حتی مجاز هستند علیه قانون اساسی بنویسند. طرح می برند مجلس که اصلاً هیچ شکنجه ای نباشد. حتی نظارت در این امر طوری است که اگر متهم به میلیاردها تخلف مالی را یک روز یک کمی زودتر برای بازپرسی بیدار کرده اند مصداق شکنجه محسوب نموده اند.

کسانی که به هر دلیل تخلف کرده (مالی یا سیاسی) قبل از حضور در دادگاه می توانند قاضی و محکمه را در مطبوعات سکه یک پول کنند به طوری که دستش به حداکثر مجازات نرود و حداقل مجازات را هم با مهندسی افکار عمومی حل کرده اند.

۷- آقایان مشاهده کردند به اصیل ترین نهادهای حکومتی و مردمی خشن ترین حملات می شود اما با مدارا، تساهل، عفو و اغماض با آن برخورد می شود. به نشر اکاذیب، توهین به افراد حقیقی و حقوقی و حتی سخن گفتن علیه منافع و مصالح ملی از سوی باندهای مشخص کریمانه نگاه می شود.

۸- با مشاهده این موارد یک نیم نگاهی به وضعیت نقض حقوق بشر کنونی آمریکا و نیز شهرهای نیمه مخروبه و جنازه های پراکنده در کوچه و پس کوچه های جنین، الخلیل، نابلس و... و قتل عامهای وسیع با بمب های هفت تنی در افغانستان کردند و پیش خود گفتند، بینی و بین الله این ننگ در تاریخ سازمان ملل باقی خواهد ماند که ایران با ویژگیهایی که یاد شد و موش و گربه بازی که اپوزیسیون و حتی پوزیسیون در می آورد جزء نقض کنندگان حقوق بشر ثبت شود! اساساً مواردی که جزء مصداق نقض حقوق بشریاد می شود خود دلیل بر رعایت حقوق بشر است.

۹- نکته مهمتر این است که ممکن است کمیسیون نقض حقوق بشر سال دیگر ایران را به این اتهام محکوم کند نه برای شامورتی بازی برخی که مدعی نقض حقوق بشر در ایران هستند بلکه به خاطر نقض حقوق اکثریت وسیعی از مردم که توسط این جماعت غوغا سالار نقض می شود و آنها ممکن است حکومت را به دلیل عدم انجام وظایف خود در جلوگیری از نقض کنندگان حقوق مردم که توسط دولت آمریکا حمایت می شوند محکوم نمایند.

نکته آخر اینکه شواهد و مدارک موارد ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و حتی ۵ و ۶ را مدیون جبهه دوم خرداد هستیم از اینها این دلایل و اسناد را در اختیار کمیسیون قرار دادند تشکر می کنیم.

روزنامه نوروز چهارشنبه گذشته صفحه اول نیم تالی بالای آن تیترا

۱ و ۲ را نگاه کنید.

الف- اعتراض به توقیف گسترده مطبوعات!

ب- تصویب طرح قانونی منع شکنجه!

این گونه رفتار به مثابه آن حکایتی است که می گویند کسی آمد در خانه ای رازد از پشت در با صدای بلند شنید که می گوید کسی خانه نیست! اینها هر چه می گویند در ایران آزادی نیست این خود نشانه آن است که آزادی هست!